

вы наскърби до толкози⁴. Р. А. 9. О окайне, при толкова заплашванія и хоканія още дързвашь ли да идешъ тука?! Х. II. 136.

Дръзовитостъ с. ж. дерзость, презрѣніе. Той е одхвърлилъ принесена-та му честь съ най голяма дързовитостъ (*mit der grössten Verachtung*). Э. Г. 45.

Дръзостъ с. ж. дерзновеніе, дерзость. За дръзостъ полага-
ясь. Робесынъ си съсзе малко силата за дерзостъ-та на неговъ Съз-
давникъ. Р. А. 99.

Дръзкостъ с. ж. дерзость, безразсудность. Този кой-то напада
дързко (*témérairement*) дава примѣръ на дръзкостъ (*donne un exemple de la témérité*). Т. 193.

Дръзко нар дързко. Т. 193.

Дръма с. ж. борона, грабли. Бол.

Дръмъ тряпки. К. п. Земамъ си дърмитѣ употребляется
въ смисъль убираюсь прочь. На женѣ кажи: че е вѣтърничава, че е
невѣрна и прости,—може белкъмъ да ти прости; ама кажи, че е гроз-
на,—земи си дърмы-тѣ и не си надѣтай да станете достове. Ч. 188.
Такывато просищи, като имъ са падне мношко пари на ржка, земать
си дърмитѣ, прижеляватъ жена и дечица и отиватъ по чузди земи да
си скътосватъ. Зк. 55.

Дръмънъ (новогреч. δερμόνι) с. м. родъ рѣдкало рѣшета для
проспанія хлѣба. А къту привѣжъ жито еще единъ пѣтъ, почвѣтъ
да го присѣжътъ съ тягаръ надупченъ или рѣдко рашето, кое казвѣтъ
по иѣгдѣ си и дърмънъ. Дърмънъ ся види да не е наша рѣчъ, защо-
то на цыгански дърма значи кожа и то ся прави отъ протягнатъ
кожа на юрѣло съединенъ корж, коя се зѣве лубъ. А тягари—дърмъни
правиши се Цыгани, къту бержъ кожи отъ умрѣлъ скотове. Види ся
отъ тамо да ся е вмѣжнала тази рѣчъ и въ бѣлгарски уста: отъ
дѣрмъ, дърмънъ. На еленското языцъ бѣрмъ значи кожа. Пк. 59.

Дръндаръ с. м. шерстобой. Инглезки-те велики маже сѫ биле
или коваче, или дръндаре, или конаре, а нашъ Бачко знае цѣли че-
тиресетъ занаята и никой не пише за него. З. 363.

Дрънкалка с. ж. 1) побрякушка. На щурецъ има дръвце
гудено, на кое сѫ вдѣлбени двѣ дѣхчицы и крайща имъ опирѣтъ надѣ-
камъка, кой въртжътъ ся движи и търси гы силно, а тѣ тръсѣтъ
щурецъ и така пада жито посрѣдѣ камъка въ дунекъ, коя ся казва
търло. Тии ся зѣвжътъ дрънкалки. Пк. 82. При томъ (ушы) имѣтъ и